

ชุดการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ33101

ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่6

เรื่อง

Part of speech

นางสาวสุนิสา สุพันธ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง-ลำพูน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

PARTS OF SPEECH

Noun

A noun is a person, place, or thing.

Person:	Place:	Thing:
boy	home	dog
girl	park	car
doctor	school	hat

Pronoun

A pronoun takes the place of a noun, or it may replace a person's name.

I	me	she
us	they	you
we	he	it

Verb

A verb describes an action or a state of being.

Action:	State of Being:
run	am
think	are
talk	was

Adjective

An adjective describes a noun or pronoun. An adjective also says what kind, how many, or which one.

happy	more	this
strong	five	that

Article

An article comes before a noun in a sentence and is a special kind of adjective.

A:	An:	The:
a boy	an ant	the cat
a car	an ox	The box

Adverb

An adverb tells how, when, where, or to what extent.

When:	Where:
yesterday	here
How:	Extent:
perfectly	completely

Preposition

A preposition is used with a noun or pronoun to form a phrase

At:	By:
at home	by the lake
From:	With:
from here	with me

Conjunction

A conjunction joins words and groups of words within a sentence.

and	but	either
except	also	or

Interjection

An interjection is a strong feeling or reaction.

Uh-oh!	Oh no!	Hey!
Oh!	Wow!	Yeah!

part of speech เป็นแกรมม่าภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ทุกคนควรรู้ เพราะจะทำให้เราเข้าใจและใช้คำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นสำหรับใครที่ยังไม่รู้จัก part of speech หรืออยากปูพื้นฐานใหม่ ในบทความนี้ ชีวิตก็ได้สรุปเนื้อหา part of speech แบบเข้าใจง่าย พร้อมตัวอย่างการใช้มาให้แล้ว เอาล่ะ ถ้าเพื่อนๆ พร้อมแล้ว เราไปดูกันเลย

Part of speech คืออะไร

Part of speech คือการแบ่งชนิดของคำตามหน้าที่ โดยจะแบ่งได้เป็น 8 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ คำบุพบท คำเชื่อม และคำอุทาน

การรู้ part of speech จะทำให้เราสามารถเข้าใจ และใช้คำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากในภาษาอังกฤษ คำแต่ละชนิดมักจะมีหลักการที่ถูกต้องกำหนดเอาไว้ เช่น มักจะอยู่ตำแหน่งใด หรือมักจะมี ความหมาย แนวๆ ไหน เป็นต้น

Part of speech มีกี่ประเภท

Part of speech แบ่งได้เป็น 8 ประเภท คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำเชื่อม และคำอุทาน

(บางที่อาจแบ่ง part of speech ออกเป็น 9 ประเภท โดยจะมี determiner อย่างเช่น a, an, the, these, that, those, enough, few เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งประเภท)

1. Noun (คำนาม)

Noun (ตัวย่อ n.) คือคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ กิจกรรม เหตุการณ์ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม อย่างเช่น ความสุข

ยกตัวอย่าง noun เช่น

- ชื่อคน ชื่อสัตว์ ชื่อสถานที่ – Justin, Garfield, Bangkok, Mahidol University
- คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ กิจกรรม เหตุการณ์ – woman, cat, pencil, hotel, tennis, wedding
- สิ่งที่เป็นนามธรรม – idea, happiness, danger, relationship

ตัวอย่าง noun ในประโยค

Noun ทำหน้าที่เป็นได้ทั้งประธาน กรรม และส่วนเติมเต็มในประโยค

Noun ทำหน้าที่เป็นประธาน (subject)

Susie can write very fast.

ซูซี่เขียนได้ไวมาก

My **father** is a doctor.

พ่อของฉันเป็นหมอ

Noun ทำหน้าที่เป็นกรรม (object)

I bought a new **car** last month.

ฉันซื้อรถใหม่เมื่อเดือนที่แล้ว

John rides a **bicycle** every weekend.

จอห์นขี่จักรยานทุกๆ วันหยุดสุดสัปดาห์

Noun ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็ม (complement)

My cousin is a **student**.

ลูกพี่ลูกน้องของฉันเป็นนักเรียน

All I want is **happiness**.

สิ่งที่ฉันต้องการก็มีเพียงความสุข

จากตัวอย่าง ข้อแตกต่างระหว่างกรรมและส่วนเติมเต็มก็คือ กรรมเป็นผู้ถูกกระทำ แต่ส่วนเติมเต็มเป็นคำที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประธาน ซึ่งมักจะตามหลัง linking verb อย่างเช่น is, am, are, was, were, feel, seem, sound, taste เป็นต้น

2. Pronoun (คำสรรพนาม)

Pronoun คือคำที่ใช้แทน noun อย่างเช่น I, you, he, she, it, we, they

ในภาษาอังกฤษ เราจะนิยมใช้ pronoun แทนคำนามที่เคยกล่าวถึง เพื่อความสะดวกและความกระชับ อย่างในประโยค

John is my friend. **He** lives in the same town with me. คำว่า **he** ในที่นี้ก็หมายถึง John นั่นเอง

Pronoun มีหลายรูป ขึ้นอยู่กับการใช้งาน ยกตัวอย่างเช่น เราจะใช้คำว่า **he** เป็นประธานของประโยค แต่ถ้าใช้เป็นกรรม

~~John is my friend. I live in the same town with **he**.~~

John is my friend. I live in the same town with **him**.

ตารางด้านล่างนี้แสดงให้เห็นถึงรูปต่างๆ ของ pronoun แต่ละตัว (ทุกคอลัมน์จะเป็น pronoun หก ยกเว้นคอลัมน์ที่ 3 ที่เป็น adjective)

Pronoun ทำหน้าที่เป็นประธาน	Pronoun ทำหน้าที่เป็นกรรม	Adjective แสดงความเป็นเจ้าของ	Pronoun แสดงความเป็นเจ้าของ	Pronoun สะท้อน
I	Me	My	Mine	Myself
You	You	Your	Yours	Yourself/Yourselves
He	Him	His	His	Himself
She	Her	Her	Hers	Herself
It	It	Its	Its	Itself
We	Us	Our	Ours	Ourselves
They	Them	Their	Theirs	Themselves

ตัวอย่าง **pronoun** ในประโยค

Pronoun ทำหน้าที่เป็นประธาน (subjective pronoun)

I want to be an engineer.

ฉันอยากเป็นวิศวกร

She is my girlfriend.

เธอเป็นแฟนของฉัน

Pronoun ทำหน้าที่เป็นกรรม (objective pronoun)

Anne went to the park with **him**.

แอนน์ไปสวนสาธารณะกับเขา

You can tell **us** about your problem.

คุณเล่าปัญหาของคุณให้พวกเราฟังได้นะ

Pronoun แสดงความเป็นเจ้าของ (possessive pronoun)

ความต่างของ adjective และ pronoun แสดงความเป็นเจ้าของก็คือ pronoun แสดงความเป็นเจ้าของไม่ต้องมี noun ตามหลัง อย่างเช่น This is **my** pen. -> This pen is **mine**.

Those pens are **mine**.

ปากกาพวกนั้นเป็นของฉัน

Is this bag **yours** or **hers**?

กระเป๋าใบนี้เป็นของคุณหรือของเธอ

Pronoun สะท้อน (reflexive pronoun)

เราจะใช้ **pronoun** สะท้อนเมื่อผู้ที่กระทำและผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำเป็นคนเดียวกัน

I hurt **myself** while I was cutting an apple.

ฉันทำตัวเองเจ็บในขณะที่ฉันกำลังหั่นแอปเปิ้ล

เราจะต้องใช้คำว่า **him** แทน

She does the makeup **herself**.

เธอแต่งหน้าด้วยตัวเธอเอง

3. Verb (คำกริยา)

Verb (ตัวย่อ v.) คือคำที่ใช้แสดงการกระทำ สิ่งที่เกิดขึ้น หรือสภาวะ เช่น eat, feel, is, am, are

Verb หลักและ **verb** ช่วย

Verb แบ่งหลักๆ ได้เป็น 2 ชนิด คือ **verb** หลัก (main verb) และ **verb** ช่วย (helping verb)

Verb หลัก คือ **verb** ที่เป็นใจความหลักของประโยค ส่วน **verb** ช่วย คือ **verb** ที่ช่วยเสริมเติมแต่งความหมายของ **verb** หลัก

ยกตัวอย่างประโยค I can swim. ซึ่งแปลว่า ฉันสามารถว่ายน้ำได้ คำว่า **swim** จะถือเป็น **verb** หลัก ส่วนคำว่า **can** จะถือเป็น **verb** ช่วย ซึ่งในประโยคนี้ **can** จะเข้าไปเสริมความหมายของคำว่า **swim** ให้เห็นว่าเราสามารถทำสิ่งนั้นได้

อีกตัวอย่างหนึ่งเช่น I am going to the school. ซึ่งแปลว่า ฉันกำลังไปโรงเรียน คำว่า **going** จะถือเป็น **verb** หลัก ส่วนคำว่า **am** จะถือเป็น **verb** ช่วย ซึ่งในประโยคนี้ **am** จะเข้าไปเสริมความหมายของคำว่า **going** ให้เห็นว่าเรากำลังทำสิ่งนั้นๆ อยู่ (ซึ่งก็คือรูป present continuous tense นั่นเอง)

จากตัวอย่างเหล่านี้ เราจะเห็นได้ว่า **verb** ช่วยจะอยู่หน้า **verb** หลักเสมอ

ทั้งนี้ ประโยคที่สมบูรณ์จะต้องมี **verb** หลัก แต่ไม่จำเป็นต้องมี **verb** ช่วย อย่างเช่น

Everyone loves chocolate. ซึ่งแปลว่า ทุกคนชอบช็อคโกแลต ประโยคนี้จะมีแค่ **verb** หลักเพียงอย่างเดียว ซึ่งก็คือคำว่า **loves**

ตัวอย่าง **verb** ในประโยค

ประโยคที่มีแค่ **verb** หลัก

I read books every day.

ฉันอ่านหนังสือทุกวัน

He is a scientist.

เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์

ประโยคที่มีทั้ง **verb** หลักและ **verb** ช่วย (**verb** ช่วยจะอยู่หน้า **verb** หลักเสมอ)

Maria may go to the party.

มาเรียอาจไปงานปาร์ตี้

We are planning for our summer trip.

พวกเรากำลังวางแผนทริปช่วงซัมเมอร์

4. Adjective (คำคุณศัพท์)

Adjective (ตัวย่อ **adj.**) คือคำที่ทำหน้าที่ขยาย **noun** หรือ **pronoun** อย่างเช่นคำว่า **big, good, rich, slow**

โดยทั่วไป **adjective** จะอยู่หน้า **noun** หรือหลัง **linking verb** (**linking verb** คือ **verb** หลักที่ใช้เชื่อมระหว่างประธานกับคำที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประธาน เช่น **is, am, are, feel, seem** อย่างเช่นในประโยค **This pen is cheap.**)

ตัวอย่าง **adjective** ในประโยค

Adjective อยู่หน้า **noun**

My dog has brown ears.

สุนัขของฉันมีหูสีน้ำตาล

I want to be a good student.

ฉันอยากเป็นนักเรียนที่ดี

Adjective อยู่หลัง linking verb

They are **smart**.

พวกเขาฉลาด

My house is **big** and **clean**.

บ้านของฉันใหญ่และสะอาด

5. Adverb (คำกริยาวิเศษณ์)

Adverb (ตัวย่อ adv.) คือคำที่ใช้ขยาย verb, adjective, adverb หรือประโยค

Adverb ส่วนใหญ่จะลงด้วย ly อย่างเช่น quickly, slowly, happily, sadly แต่ก็มีบางคำที่ไม่ได้ลงท้ายด้วย ly เช่น always, never, very, fast

ตัวอย่าง **adverb** ในประโยค

Adverb ที่ขยาย verb

I **always** wake up at 6 a.m.

ฉันตื่นตอน 6 โมงเช้าเป็นประจำ

(always ขยายคำว่า wake up)

She ate **quickly** because she was late for work.

เธอกินอย่างรวดเร็วเพราะว่าเธอไปทำงานสาย

(quickly ขยายคำว่า ate)

Adverb ที่ขยาย adjective

He is a **very** good person.

เขาเป็นคนที่ดีมาก

(very ขยายคำว่า good)

You are **really** kind.

คุณใจดีมากเลย

(really ขยายคำว่า kind)

Adverb ที่ขยาย adverb

They work **extremely** quickly.

พวกเขาทำงานกันเร็วมากๆ

(**extremely** ขยายคำว่า quickly)

That cat eats **very** happily.

แมวตัวนั้นกินแบบมีความสุขมาก

(**very** ขยายคำว่า happily)

Adverb ที่ขยายประโยค

Surprisingly, many people have nothing at all in savings.

ที่น่าประหลาดใจก็คือ หลายคนไม่มีเงินเก็บเลยแม้แต่หนึ่งเซ็นต์เดียว

(**surprisingly** ขยายทั้งประโยคหลังคอมม่า)

Unfortunately, many parents let their kids having too much sugar.

ที่โชคร้ายก็คือ ผู้ปกครองหลายคนปล่อยให้ลูกได้รับน้ำตาลเยอะเกินไป

(**unfortunately** ขยายทั้งประโยคหลังคอมม่า)

6. Preposition (คำบุพบท)

Preposition (ตัวย่อ prep.) คือคำที่เอาไว้หน้า noun หรือ pronoun เพื่อเชื่อม noun หรือ pronoun นั้นกับคำอื่น

ตัวอย่างคำที่สามารถใช้เป็น preposition ได้ เช่น about, after, as, at, before, by, for, in, into, of, on, to, with, without

ตัวอย่าง **preposition** ในประโยค

The class starts **at** 9 o'clock.

คาบเรียนเริ่มตอน 9 โมง

I live **with** my older brother.

ฉันอยู่กับพี่ชาย

Do you want to go **to** the library with us?

คุณอยากไปห้องสมุดกับพวกเรามั้ย

7. Conjunction (คำเชื่อม)

Conjunction (ตัวย่อ conj.) คือคำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำ วลี หรือประโยคเข้าด้วยกัน เช่น and, but, while, although

ตัวอย่าง **conjunction** ในประโยค

I love mom **and** dad.

ฉันรักแม่และพ่อ

He hates math, **but** he loves biology.

เขาเกลียดเลข แต่เขาชอบชีวะ

Anne called me **while** I was driving.

แอนโทรหาฉันตอนที่ฉันกำลังขับรถ

8. Interjection (คำอุทาน)

Interjection (ตัวย่อ interj.) คือคำสั้นๆ ที่ใช้แสดงอารมณ์ เช่น oh, hey, ouch, wow ถ้าเทียบกับคำไทยก็ เช่น โอ้โฮ โอ๊ย บัด โธ่ เป็นต้น

ตัวอย่าง **interjection** ในประโยค

Oh! I thought you would not come.

โอ้ ฉันคิดว่าคุณจะไม่มาซะแล้ว

Wow! Everyone is so good-looking.

ว้าว ทุกคนหน้าตาดีกันทั้งนั้นเลย

Ouch! My hand hurts.

โอ๊ย เจ็บมือจัง

จากสรุปนี้เพื่อนๆ ก็คงจะรู้แล้วนะครับว่า **part of speech** คืออะไร มีอะไรบ้าง สำคัญอย่างไร และมีการใช้อย่างไร หวังว่าเพื่อนๆ จะเข้าใจคำแต่ละชนิด และนำไปใช้ได้ถูกต้องมากขึ้นนะครับ

สำหรับใครที่อยากทดสอบความรู้ ก็สามารถลองทำแบบฝึกหัด **part of speech** ได้เลยนะครับ [ชีวีได้รวบรวม โจทย์ พร้อมเฉลยละเอียด มาให้เพื่อนๆ ได้ลองฝึกทำกันแล้ว](#)

adverbs

describe a verb, an adjective, another adverb or the entire sentence

prepositions conjunctions interjections

used before a noun or pronoun to connect it to another word in a sentence

join parts of a sentence together

used to express the speaker's emotions

since

gosh

between

with if

oh out

nastily

from phew

until

quickly

to outside

whoops

and

on

hey

seldom

as soon as

Put the words in the correct column.

ouch or

soon

unless

in wow

here

yuck for

hard

because

very

so

yeah

under shh

seldom

as soon as

as early

adverbs

quickly
seldom
hard
very
nastily
outside
here
early
soon
tomorrow

prepositions

from
with
behind
to
out
under
in
on
from
between

conjunctions

and
so
or
because
but
if
until
unless
as soon as
since

interjections

oh
wow
hey
ouch
phew
shh
yuck
whoops
gosh
yeah